

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการฝึกวิชาชีพของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี กรอบแนวคิดในการวิจัยได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาและผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการฝึกวิชาชีพของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ผ่านมา กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ เยาวชนชายที่ฝึกอบรมวิชาชีพช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างไฟฟ้า ช่างตัดผม ศิลปหัตถกรรม เกษตรกรรม ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ (Statistical Package for Social Science Personal Computer Plus)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

1. **ตัวแปรและข้อมูลทั่วไปของเยาวชน** พบว่า เยาวชนชายเลือกฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้ง 6 วิชาชีพ จำนวนวิชาชีพละ 30 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เนื่องจากเป็นเงื่อนไขในการรับของแต่ละวิชาชีพ เยาวชนชายส่วนใหญ่เรียนจบชั้น ป.4 - ป.6 มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ เรียนจบชั้น ม.1 - ม.3 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 เรียนจบชั้น ป.1 - ป.3 และสูงกว่าชั้น ม.3 น้อยที่สุด จำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว 3,001 - 5,000 บาท มากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 น้อยที่สุดคือ มากกว่า 7,001 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 เยาวชนชายส่วนใหญ่เลือกฝึกอบรมวิชาชีพตามความชอบและสนใจ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาคือมีความรู้ความสามารถด้านนี้อยู่แล้ว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 น้อยที่สุดคือ อยากได้วุฒิมัธยม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .6 เยาวชนชายส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพอื่น ๆ มาก่อน จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 ความรู้สึกในการฝึกอบรมส่วนใหญ่ชอบ จำนวน

161 คน คิดเป็นร้อยละ 89.4 ไม่ชอบน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .6 ลักษณะการเรียนวิชาชีพส่วนใหญ่เรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 ระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรมเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือ 1 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และน้อยที่สุด 3 เดือน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ก่อนหน้านี้ไม่เคยกระทำความผิดและถูกควบคุมเป็นครั้งแรกมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือ ถูกควบคุมเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และถูกควบคุมเป็นครั้งที่ 3 น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

สำหรับการเห็นคุณค่าในตนเอง ครอบครัวจะนึกถึงผมเสมอตอบใช่มากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 รองลงมาคือเพื่อน ๆ จะรู้สึกสนุกเมื่ออยู่กับผม จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 และผมยอมแพ้ต่อสิ่งต่าง ๆ ง่ายมาก จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 ข้อที่เยาวชนชายตอบไม่ใช่มากที่สุด คือ ผมอยากเปลี่ยนหลาย ๆ สิ่งในตัวผม ถ้าผมสามารถทำได้จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7 และครอบครัวจะนึกถึงผมเสมอตอบไม่ใช่ น้อยที่สุด คือ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับทักษะการฝึกวิชาชีพ

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะการเรียนวิชาชีพที่เป็นการเรียนปฏิบัติอย่างเดียว สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่เป็นการเลือกตามเพื่อนและหลักสูตรวิชาชีพศิลปหัตถกรรม มีความสัมพันธ์กับทักษะการฝึกวิชาชีพของเยาวชนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอิสระที่เป็นระดับการศึกษา ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ประสบการณ์ในการเข้ารับการฝึกวิชาชีพอื่น ๆ มาก่อน การเห็นคุณค่าในตนเอง ระยะเวลาที่ศาลสั่งให้ฝึกอบรม และการกระทำผิดซ้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการฝึกวิชาชีพ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ

3.1 หลักสูตรวิชาชีพช่างยนต์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ และความรู้สึกไม่ชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น ส่วนวิชาชีพช่างตัดผม วิชาชีพเกษตรกรรม วิชาชีพช่างไม้ วิชาชีพศิลปหัตถกรรม สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำกว่า 3,000 บาท ไม่เคยได้รับการฝึกและอบรมวิชาชีพอื่นมาก่อน และลักษณะการเรียนวิชาชีพแบบเรียนปฏิบัติอย่างเดียว มีความสัมพันธ์เชิงลบ

3.2 หลักสูตรวิชาชีพช่างตัดผม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ และความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น ส่วนวิชาชีพเกษตรกรรม วิชาชีพช่างไม้ วิชาชีพศิลปหัตถกรรม ลักษณะการเรียนวิชาชีพแบบเรียนปฏิบัติอย่างเดียว และระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 6 เดือน มีความสัมพันธ์เชิงลบ

3.3 หลักสูตรวิชาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้อยู่แล้ว และเลือกตามเพื่อน ไม่เคยได้รับการฝึกและอบรมวิชาชีพอื่นมาก่อน ลักษณะการเรียนวิชาชีพทั้งเรียนปฏิบัติอย่างเดียวและเรียนทฤษฎีอย่างเดียว และก่อนหน้านั้นเคยกระทำความผิดเป็นครั้งที่ 2 ส่วนวิชาชีพช่างไม้ วิชาชีพศิลปหัตถกรรม การศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรม กำลังเรียนชั้น ม.1 - ม.3 และสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ มีความสัมพันธ์เชิงลบ

3.4 หลักสูตรวิชาชีพช่างไม้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งกำลังศึกษาสูงกว่าชั้น ม.3 สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่เคยทำงานด้านนี้มาก่อนและก่อนหน้านั้นไม่เคยกระทำความผิดและถูกควบคุม ส่วนวิชาชีพศิลปหัตถกรรม สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวตั้งแต่ 3,001 บาท - 5,000 บาท และก่อนหน้านั้นเคยกระทำความผิดและถูกควบคุมเป็นครั้งที่ 3 มีความสัมพันธ์เชิงลบ

3.5 หลักสูตรวิชาชีพศิลปหัตถกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพเพราะอยากได้วุฒิปับตรและมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

3.6 การศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรม เรียนจบชั้น ป.4 - ป.6 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ที่เรียนหนังสือจบชั้น ป.4 - ป.6, ม.1 - ม.3 สูงกว่า ม.3 และกำลังเรียนชั้น ม.1 - ม.3 สูงกว่า ม.3

3.7 การศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมเรียนจบชั้น ม.1 - ม.3 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ 5,001 - 7,000 บาท และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมที่กำลังเรียนชั้น ม.1 - ม.3 และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ 5,001 - 7,000 บาท

3.8 การศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมที่กำลังเรียน ม.1 - ม.3 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่พ่อแม่ ผู้ปกครองสนับสนุนให้เลือกและความรู้สึกไม่ชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น

3.9 การศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมที่กำลังเรียนสูงกว่าชั้น ม.3 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 6 เดือน และมีความสัมพันธ์เชิงลบ กับความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น

3.10 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ 3,001 - 5,000 บาท และ 5,001 -7,000 บาท ความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น และระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 1 ปี

3.11 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ 3,001 -5,000 บาท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมขณะนั้น และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ 5,001 - 7,000 บาท

3.12 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ 5,001 - 7,000 บาท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ก่อนหน้านี้เคยกระทำความผิดและถูกจับกุมเป็นครั้งที่ 2

3.13 สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้อยู่แล้ว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับลักษณะการเรียนวิชาชีพที่เรียนปฏิบัติอย่างเดียว และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ และความรู้สึกชอบในการฝึกวิชาชีพขณะนั้น

3.14 สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่เคยทำงานด้านนี้มาก่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ลักษณะการเรียนวิชาชีพที่เรียนแต่ทฤษฎีอย่างเดียว ก่อนหน้านี้เคยกระทำความผิดและถูกควบคุมเป็นครั้งที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเอง และมีความสัมพันธ์เชิงลบ กับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ

3.15 สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่พ่อแม่ ผู้ปกครองสนับสนุนให้เลือก มีความสัมพันธ์เชิงลบกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ

3.16 สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่เลือกตามเพื่อน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ และความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น

3.17 สาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกวิชาชีพที่มีความชอบและสนใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับลักษณะการเรียนที่เรียนวิชาชีพที่เรียนแต่ปฏิบัติอย่างเดียว

3.18 ไม่เคยได้รับการฝึกและอบรมวิชาชีพอื่นมาก่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 6 เดือน

3.19 ความรู้สึกชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความ รู้สึกไม่ชอบในการฝึกอบรมวิชาชีพขณะนั้น และระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 6 เดือน

3.20 ระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 3 เดือน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 1 ปี

3.21 ระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 6 เดือน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับก่อนหน้านี้เคยกระทำผิดและถูกควบคุมเป็นครั้งที่ 2 และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับ ระยะเวลาที่ศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม 1 ปี

อภิปรายผล

1. เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีการรับรู้ค่อนข้างแตกต่างกัน อาจจะเป็นเนื่องจากเยาวชนเหล่านี้เป็นเยาวชนที่มีปัญหาครอบครัว สังคม อารมณ์และจิตใจ จึงทำให้มีสภาพจิตใจที่ไม่มั่นคง สับสน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่สามารถแก้ปัญหาให้ตัวเองได้ ดังนั้นเยาวชนกลุ่มนี้จึงอาจจะไม่เห็น ว่าตัวเองมีคุณค่าซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของโคเปอร์สมิท (Coopersmith, 1971) ที่กล่าวว่า “บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง มีความสอดคล้องกลมกลืนทั้งหมดของตนเอง มีจิตใจที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ” และจากงานวิจัยของพาร์กเกอร์ (Par.Ker, 1983) ที่ได้ทำการศึกษากลุ่มเด็กที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองกับทักษะการสื่อสารและพบว่ากลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในทักษะการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2. เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี เป็นเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำผิดจริง ต้องถูกส่งไปรับการฝึกอบรมในสถานฝึกและอบรม เยาวชนเหล่านี้จึงเหมือนกับถูกบังคับให้อยู่ในกฎระเบียบ ไม่มีอิสระจะไปไหนมาไหน และทำอะไรตามใจตนเองได้ โดยพฤติกรรมเดิมของเยาวชนเหล่านี้มักจะเป็นเด็กก้าวร้าว ดื้อรั้น ทำตามใจตนเอง ไม่ชอบถูกบังคับ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนเหล่านี้ได้กระทำผิดโดยไม่มีความยับยั้งชั่งใจ และไม่รู้สึกว่าสิ่งที่ทำเป็นความผิด เมื่อเข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แล้วครูผู้สอนอาจจะเข้มงวดกับเยาวชน ตัวเยาวชนเองขาดความกระตือรือร้น และไม่ยากที่จะฝึกวิชาชีพ

ดังนั้น เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรีที่เลือกฝึกวิชาชีพ เพราะความชอบและสนใจจึงไม่มีผลต่อการฝึกทักษะวิชาชีพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณิ ชูทัย (2522) ที่พบว่าเมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ เกิดความพึงพอใจอันเนื่องมาจากการตัดสินใจเลือกตามความต้องการของตนเองแล้วก็ยอมนำไปสู่ความสำเร็จ และอรอร ชื่นศิริ (2507) ที่พบว่า เหตุผลที่มีอิทธิพลมากในการเข้าเรียนวิชาชีพ คือเห็นว่าเหมาะสมกับความถนัดและความคิดว่าสติปัญญาของตนไม่เพียงพอที่จะศึกษาในสายสามัญเช่นเดียวกับจิราภรณ์ โชติบุตร (2518) ที่พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพเพราะคิดว่าสติปัญญาไม่ค่อยดี และสอดคล้องกับสุชีรา ศรีทอง (2509) และอราม บุญญาวัฒน์ (2518) ที่พบว่าเหตุผลในการเลือกเรียนเพราะใจชอบ มีความถนัดอยู่ก่อนแล้ว และเพื่อต้องการนำไปประกอบอาชีพ

3. เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี มีลักษณะธรรมชาติเช่นเดียวกับเยาวชนโดยทั่วไป กล่าวคือ จะมีความอยากรู้ อยากเห็น อยากได้สัมผัสหรือปฏิบัติด้วยตนเอง

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่เยาวชนจึงควรเน้นไปที่การเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วม ได้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านั้นด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้เมื่อสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี จัดกิจกรรมการฝึกทักษะอาชีพให้เยาวชน โดยที่เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เรียนปฏิบัติอย่างเดี่ยว ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของเยาวชนและยังสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษานอกโรงเรียนอีกด้วย ดังนั้นผลการวิจัยจึงพบว่าทักษะการฝึกวิชาชีพจึงมีความสัมพันธ์กับการเรียนปฏิบัติอย่างเดี่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ ทิพนา (2538) การเรียนการสอนวิชาชีพพระยะสันโดยทั่วไป จะเน้นหนักให้ผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการอบรมได้รับการฝึกภาคปฏิบัติให้มีทักษะพอที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันหรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ ครูจะเป็นผู้พิจารณาเนื้อหาว่าควรจะสอนด้านทฤษฎีหรือด้านปฏิบัติอย่างไร โดยเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

4. สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของเยาวชน ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมพบว่า สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีความสัมพันธ์กับการฝึกวิชาชีพช่างยนต์ และการศึกษาขั้นพื้นฐานแสดงว่าผู้มีรายได้ต่ำและการศึกษาอยู่ในระดับขั้นพื้นฐาน (ป.4 - ป.6, ม.1 - ม.3) สนใจที่จะเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพในหลักสูตรช่างยนต์ ทั้งนี้ผลที่แสดงออกให้เห็นนั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนที่อยู่ในวัยนี้จะให้ความสนใจกับบรรดจักรยานยนต์ ซึ่งเป็นพาหนะที่เยาวชนให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเยาวชนชาย แต่ในขณะเดียวกันเยาวชนที่มีรายได้ทางครอบครัวต่ำ

และยังมีการศึกษาต่่อีกด้วยนั้น โอกาสที่จะไปประกอบอาชีพช่างยนต์ ภายหลังจากปลดปล่อย แล้วนั้นเป็นไปได้ยากเพราะต้องมีการเรียนเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้นไปอีก ซึ่งทำให้เป็นภาระของครอบครัวซึ่งมีรายได้ต่ำอยู่แล้ว

เยาวชนที่ครอบครัวมีรายได้ปานกลาง (3,001 -5,000 บาท) มีความสัมพันธ์กับวิชาชีพช่างไม้ ทั้งนี้เพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้ด้วยตนเอง และมีการลงทุนต่ำเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งในเมืองและชนบทและส่วนใหญ่คิดว่าช่างยนต์สามารถนำไปประกอบอาชีพและมีรายได้มากกว่าช่างไม้

5. เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ มีความรู้สึกชอบในวิชาชีพช่างตัดผมมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากความชอบและสนใจในการเข้ารับการอบรมวิชาชีพ ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว และในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพช่างตัดผม เยาวชนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริงกับกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ยังได้ทดลองฝึกฝีมือความสามารถของการฝึกวิชาชีพช่างตัดผมระหว่างกัน ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม คำชมของครู และกลุ่มเพื่อน ภายในสถานพินิจ การฝึกวิชาชีพช่างตัดผมจะไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเดิม แต่ไปเกี่ยวข้องกับความละเอียด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความคิดสร้างสรรค์ ฝีมือการตัดผมและประการสำคัญที่สุด เยาวชนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ให้ผู้อื่นเห็นในระหว่างการฝึกวิชาชีพ

ในการศึกษาผลการวิจัยทั้งนี้ พบว่าผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูงของกลุ่มเยาวชน จะมีความรู้สึกไม่ชอบการฝึกอบรม วิชาชีพช่างยนต์ ทั้งนี้เนื่องจากการฝึกวิชาชีพช่างยนต์ ผู้เข้ารับการฝึกวิชาชีพจะไม่ได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึง เนื่องจากวัสดุ อุปกรณ์มีน้อยไม่เพียงพอในการฝึกวิชาชีพช่างยนต์ ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงในการฝึกอบรมมักจะต้องประสบกับความสกปรก เลอะเทอะจากการฝึก เช่น เสื้อผ้าเปื้อนน้ำมัน มือสกปรก และมักจะประสบอุบัติเหตุเล็ก ๆ น้อย จากการฝึก

6. ความสัมพันธ์ของเยาวชนที่จบการศึกษาสายสามัญก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี กับทักษะการฝึกวิชาชีพ พบว่า ระดับของความมีนัยทางสถิติเชิงลบ ซึ่งแสดงว่าอิทธิพลของการศึกษาสายสามัญไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเข้ารับการฝึกวิชาชีพในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนเหล่านี้เป็นเยาวชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนหรือเรียนจบการศึกษาสายสามัญมาแล้ว ดังนั้นชีวิตของเยาวชนเหล่านี้จึงมุ่งที่จะออกไปประกอบอาชีพมากกว่าที่จะสนใจศึกษาต่อ และในขณะเดียวกันเยาวชนที่เข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นเยาวชน

ที่เรียนจบจากระบบโรงเรียนและกำลังเรียนอยู่ในระบบโรงเรียน เป็นเยาวชนที่กระทำความผิดทางคดีอาญา ซึ่งโอกาสที่จะเข้ารับการศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นไปได้น้อยมาก เยาวชนเหล่านี้จึงมุ่งที่จะศึกษาทางวิชาชีพเพื่อที่จะนำไปใช้ในอนาคต

แต่วิชาชีพที่ทางสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี มีข้อจำกัดในการรับเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งมีระเบียบกำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรวิชาชีพรับเยาวชนได้เพียง 30 คนเท่านั้น เนื่องจากระดับการศึกษาไม่ได้ถูกนำมาพิจารณาในการคัดเลือกเยาวชนเข้ารับการฝึกวิชาชีพ ซึ่งทำให้ผลความสัมพันธ์เป็นลบ ซึ่งต่างจากคำกล่าวของ โบว์แมน (Bowman) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติของกรรมกรในประเทศที่กำลังพัฒนาว่าเป็นผู้ได้รับการศึกษาน้อยและมีคุณภาพต่ำ ทำให้มีความสัมพันธ์น้อยต่อสถานะที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน จึงทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ในการฝึกทักษะ และใช้เวลานาน และงานวิจัยจำนวนหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาหรือความรู้เดิม มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่การฝึกวิชาชีพก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสมมุติฐานที่น่าเชื่อถือได้ว่าระดับการศึกษาหรือความรู้เดิมน่าจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกวิชาชีพซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของการเรียน ซึ่งได้แก่งานวิจัยของพิศเพลิน เขียวหวาน (2521) และจรรยา หลังน้ำสังข์ (2526) ที่ได้ศึกษาพบว่า พื้นความรู้เดิมเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำไปใช้

1 จากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะการเรียนวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ อย่างเดียวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะการฝึกวิชาชีพด้วยเหตุนี้ การฝึกวิชาชีพจึงควรจะได้เน้นการลงมือปฏิบัติให้มากขึ้น และควรจะมีการส่งเสริมให้เยาวชนได้มีการฝึกปฏิบัติงานภายนอกห้องเรียนเพื่อให้ผลการฝึกวิชาชีพมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ตัวแปรหลักสูตรวิชาชีพ ศิลปหัตถกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสาเหตุการเลือก เพราะอยากได้วุฒิปัตร ดังนั้น ทางสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี จึงควรที่จะจัดการฝึกวิชาชีพโดยมีการมอบวุฒิปัตรให้กับเยาวชนที่ผ่านเกณฑ์การฝึกวิชาชีพ ในทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อเยาวชนเหล่านี้จะได้นำวุฒิปัตรที่ได้รับไปใช้ประกอบการสมัครเข้าทำงานต่อไปภายหลังจากถูกปลดปล่อย

3. จากผลการวิจัยที่พบว่าตัวแปรหลักสูตรวิชาชีพเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกอบรม เพราะเยาวชนมีความรู้และความสามารถด้านนี้อยู่แล้ว ดังนั้นในการจัดหลักสูตรวิชาชีพสาขาต่าง ๆ จึงควรจะได้พิจารณาถึงพื้นฐานความรู้เดิมของเยาวชนที่ต้องการจะฝึกวิชาชีพมาประกอบกับการคัดเลือกเยาวชน เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพต่อไป

4. จากผลการวิจัยที่พบว่าตัวแปร สาเหตุที่เลือกตามเพื่อนส่งผลทางลบกับทักษะการฝึกวิชาชีพ เพราะฉะนั้นจึงควรที่จะสนับสนุนให้เยาวชนได้มีโอกาสคิดทบทวนอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจเลือกฝึกวิชาชีพและไม่ควรสนับสนุนให้เยาวชนเลือกฝึกวิชาชีพตามเพื่อน โดยอาจจะพิจารณาจากความรู้เดิมของตัวเยาวชนประกอบการตัดสินใจ

5 จากผลการวิจัยที่พบว่า วิชาชีพช่างยนต์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสาเหตุที่เลือกเข้ารับการฝึกอบรม โดยเยาวชนมีความชอบและสนใจก่อนที่จะเลือกเรียนวิชาชีพ ดังนั้นในการที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรีจะคัดเลือกเยาวชนเข้าฝึกวิชาชีพจึงควรให้เยาวชนได้เลือกฝึกวิชาชีพเอง ตามความชอบและความสนใจเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวจัย ถ้าตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับทักษะการฝึกวิชาชีพ นอกเหนือจากตัวแปรที่ศึกษาไปแล้ว เช่น การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับครูผู้สอน ตัวแปรที่เกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพราะฉะนั้นอาจมีหลายตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้ชัดเจน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรนำเอาวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกตหรือการสัมภาษณ์มาช่วยเสริมเพื่อจะได้ทราบรายละเอียดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น